SPOTKANIA

specjalne przyjęcia przy stole

Etykieta menedżera dr Anna Pietruszka-Ortyl

Terminologia dworska:

- Śniadanie nazywa się po francusku déjeuner, co znaczy "przerwanie czczości", podobnie jak w języku angielskim break-fast.
- Król Słońce wyznaczał pory dnia i szybko cała arystokracja zaczęła nazywać śniadaniem (déjeuner) posiłek jedzony w południe, a posiłek jedzony wieczorem obiadem (dîner).
- Dwór musiał wstawać wcześniej od króla. Aby nie osłabnąć z głodu, dworzanie zjadali po wstaniu petit déjeuner. Ta terminologia pozostała wszędzie tam, dokąd sięgała dworska kultura.
- We francuskojęzycznej Szwajcarii, gdzie rytm dnia wyznaczały kury i krowy, posiłek jedzony w południe nadal nazywa się *dîner*.
- Terminologia dworska obowiązuje przy wszelkich zaproszeniach. Zapraszając gości na posiłek o godzinie 12 czy 14, zaprasza się zawsze na śniadanie (i podaje się déjenuer dînatoir), a zapraszając na 19 czy 20, zaprasza się na obiad.
- Lunch jest posiłkiem dla pracowników najemnych i dlatego ludzi z towarzystwa nigdy się na lunch nie zaprasza.
- Kolacją (fr. *souper*) w terminologii "zaproszeniowej" jest tylko **posiłek po wieczornym koncercie, spektaklu teatralnym czy innym wydarzeniu artystycznym**. *Souper* pod względem menu jest skróconym obiadem (zupa, ryba, mała potrawa mięsna z dodatkami, deser).

Pierwsze śniadanie (zwane petit déjeuner lub café complet):

- pieczywo, masło, dżem, kawa z mlekiem itp.,
- jada się często w łóżku,
- jeśli stanowi ono kontynuację kolacji we dwoje, to serwuje się do niego zwyczajowo po ćwiartce (0,2l) szampana na głowę → jest to tzw. **śniadanie szampańskie.**

Drugie śniadanie:

- jeśli na drugie śniadanie nie ma ciepłych potraw, to jest to śniadanie kontynentalne,
- jeśli z ciepłych potraw jest tylko jajko na miękko, to jest to śniadanie kontynentalne poszerzone → odmianą śniadania kontynentalnego poszerzonego jest śniadanie wiedeńskie (jajko po wiedeńsku, masło, dżem, miód, pieczywo, melange).
- jeśli ciepłych potraw jest więcej, to jest to śniadanie angielskie,
- najobfitsze są śniadania amerykańskie (obowiązkowo z wodą lodową).
- na drugie śniadanie NIE PODAJE SIĘ ALKOHOLU I NIE ZAPRASZA SIĘ GOŚCI.

Śniadanie robocze:

- WYJĄTEK DOTYCZĄCY SERWOWANIA ALKOHOLU I ZAPRASZANIA GOŚCI,
- przykładowe menu: pieczywo, masło, wędliny, sałatki, ryby w galarecie, dodatki (np. grzybki, korniszony), ciepła potrawa (jajka na bekonie), kawa i kawałek ciasta,
- do śniadania roboczego podaje się porter,
- ubiór: garnitur konferencyjny lub strój miejski,
- DO WSZYSTKICH ŚNIADAŃ PIJA SIĘ KAWĘ Z MLEKIEM LUB ŚMIETANKĄ.

Brunch:

- brunch to zbitka słów *breakfast i lunch*, typowa godzina rozpoczęcia: 11 12,
- podaje się jedzenie na zimno i chafing dishes, czyli potrawy na ciepło serwowane z bemara metodą bufetową,
- brunch urządza się często na następny dzień po balu jako poprawiny,
- strój: dinner jacket,
- z trunków podaje się szampan, koktajle typu *pick me up* i lekkie wina.

Śniadanie obiadowe (déjeuner dinatoir):

- rozpoczyna się ono o tej samej godzinie, co brunch, ale jest to przyjęcie przy stole, a nie przy bufecie,
- typowe menu to: przekąski, barszcz, przystawka (na przykład potrawa z jaj, grzyby suszone), ryba gotowana (lub na przykład vol-au-vent z drobiu), pieczyste, deser (lub ser), kawa,
- przy śniadaniu obiadowym kawę pije się w jadalni (bez przechodzenia do salonu),
- z trunków podaje się wódki, porter (lub wina) i likiery do kawy,
- strój: żakiet.

Aperitif i koktajl:

- aperitif urządza się w godzinach pomiędzy 11 a 13, a koktajl pomiędzy 17 a 20, często z okazji jakiegoś wydarzenia, które chce się świętować w szerokim gronie,
- na tych przyjęciach oprócz drinków serwuje się tylko maleńkie przekąski (od sześciu do ośmiu na gościa) i przegryzki (snacks), A NIE ROZBUDOWANY ZIMNY BUFET,
- NIE PODAJE SIĘ PIWA ANI KAWY!,
- możliwość zaproszenia dużej liczby gości → przyjmuje się wskaźnik 1m² na osobę,
- całe przyjęcie powinno trwać tylko 2 godziny,
- nie trzeba przychodzić punktualnie, gość musi się przywitać z gospodarzami, wypić parę drinków, pogawędzić z innymi gośćmi i wyjść (czas pobytu 20-40 minut).

Herbatka:

herbatki dzielimy na low tea i high tea,

- high tea to solidny, 3-daniowy, mięsny posiłek na zimno popijany herbatą, spożywany przy stole jadalnianym → idealne pokrzepienie dla low classes po powrocie z ciężkiej, fizycznej pracy najemnej,
- low tea wynaleziony ponoć przez diuszesę Bedford (1783-1857), serwowany na niskich stoliczkach w salonie → forma przyjęcia dla high classes,
- obok tej 3-daniowej wersji spotyka się wersję 2-daniową (scones plus ciasteczka), czyli light low tea, a także wersję 1-daniową (same scones), zwaną cream low tea.

Herbatka:

- klasyczne angielskie menu full low tea: sandwicze, mleczne bułeczki (scones) z konfiturami z truskawek i gęstą śmietaną (clotted cream), stanowiącą specjalność Devonshire i przypominającą w smaku i konsystencji mascarpone, oraz ciasteczka,
- wszystkie 3 dania serwuje się w jednym rzucie na 3-piętrowej paterze (sandwicze na dole) – dania te powinny być przygotowane jako fingerfood (do jedzenia palcami, na jeden kęs, mikroskopijne rozmiary),
- konfitury i śmietanę serwuje się w osobnych naczyniach

→ po przełamaniu bułeczki nakłada się na nią łyżeczką serwingową najpierw konfitury, a na to nieco śmietany,

Herbatka:

- główną rolę odgrywa jednak herbata → powinno się podać dwie herbaty do wyboru: jedną chińską, jedną indyjską, parzone w czajniczkach,
- nie podaje się osobno czajniczka z esencją i czajniczka z wrzątkiem; wszelkie herbaty parzone w saszetkach są WYKLUCZONE!,
- do herbat INDYJSKICH można podać MLEKO (ale nie śmietankę),
- MIF (*Milk in First*),
- do herbaty podaje się tylko biały cukier; słodzić można TYLKO herbaty czarne, NIGDY zielone czy białe (zgroza!),
- herbatka jest raczej damską imprezą, ale dżentelmeni też mogą brać w niej udział.

Linner:

- to połączenie lunchu i dinneru,
- jest to przyjęcie przy stole urządzane w tych samych godzinach, co herbata (między 15 a 17),
- podaje się od 3 do 5 dań.

Cocktail prolongé:

- to przyjęcie bufetowe,
- obok drinków i zimnych przekąsek na gościa powinno czekać ciepłe danie główne i deser,
- rozpoczyna się zwykle o 17 i trwa do 22,
- strój: smoking.

Cendrillon czyli "Kopciuszek":

- mały bal (black tie wystarcza),
- rozpoczyna się o 19 lub 20,
- punktualnie o północy wszyscy znikają jak kopciuszki → gospodarz ma prawo zamordować tych, którzy tego nie zrobią,
- prawdziwy bal (dwie orkiestry, dyskoteka, ruletka) wymaga około 40 osób personelu i przekracza możliwości techniczno-organizacyjne większości prywatnych rezydencji; bale takie zwykle zaczynają się o 22 (na przykład Opernball w Wiedniu).

Nightcap, czyli podkurek:

ostatni drink po trudach dnia (nightcap znaczy szlafmyca, ale po niemiecku drink ten nazywa się Schlaftrunk, a nie Schlafmütze).

I tak – od szampańskiego śniadania po podkurek – mija dzień.

Święta:

- w kalendarzu jest wiele pięknych świąt,
- każde święto przenosi nas w obszar czasu mitycznego,
- świętuje się także dary natury są to imprezy tematyczne poświęcone na przykład:
 - szparagom (sezon do św. Jana),
- rakom (raki podaje się na czerwonym obrusie, czerwone są także serwety),
 - matiesom (w czerwcu),
 - dziczyźnie (na św. Huberta),
 - gęsiom (na św. Marcina).

Burns Supper:

- rocznicę urodzin szkockiego barda Roberta Burnsa (25.I) świętuje każdy, kto ma choćby kroplę szkockiej krwi w żyłach,
- generalnym punktem uroczystego przyjęcia są haggis, czyli baranie żołądki nadziewane wątrobą, sercem i płuckami (do tego purée z rzepy i z ziemniaków),
- haggis wnoszone są przy dźwiękach kobz i oklaskach zebranych,
- mistrz ceremonii recytuje odę do haggis Burnsa i w odpowiednim momencie rozcina barani żołądek,
- wiersze Burnsa i kunsztowne oracje na cześć kobiet przeplatane są ciętymi odpowiedziami pań, aż na koniec wszyscy, stojąc ze splecionymi rękami, śpiewają pieśń Burnsa Auld Lang Syne ("Kto raz przyjaźni poznał moc"),
- KILT OBOWIĄZKOWY
- Polski wzór tartanu → Polacy jako osobny klan, mają własny wzór zaprojektowany przez znanego eksperta Davida McGilla.

Pępkówka:

- Przyjęcie wydawane z okazji narodzin potomka.
- Jako aperitif serwuje się zgodnie ze starym zwyczajem pępkówkę, czyli wódkę zaprawianą goździkami.
- Pępkówka jest takim, usuwającym wątpliwości, rytualnym potwierdzeniem ojcostwa, dalekim echem obrzędu zwanego przez etnologów KUWADĄ, występujących wśród wielu ludów pierwotnych.

Zaproszenie:

Przewodniczący Stowarzyszenia Miast Polskich ma zaszczyt zaprosić Pana

Jana Kowalskiego na uroczysty obiad 2 maja 2015 roku o godzinie 20"

Smoking R. S. V. P. 61 / 568 38 22

Pałac Książęcy w Szczecinie Sala lustrzana

- Gości możemy zapraszać telefonicznie lub listownie, ale najlepiej będzie, jeśli skorzystamy z obu form uzgodnienie telefoniczne potwierdzone pisemnym zaproszeniem.
- Powinniśmy w pierwszej kolejności zdecydować, czy będziemy zapraszać gości z osobami towarzyszącymi.
- Należy przyjąć założenie, że nie wszyscy potwierdzą przybycie.
- Zaczynamy zapraszać od gościa honorowego, któremu proponujemy przynajmniej dwa terminy.
- Po potwierdzeniu przez gości honorowych jednego z terminów, możemy zapraszać pozostałe osoby, proponując im konkretną datę.
- Zaproszenie pozostałych gości powinno nastąpić przynajmniej na 3 tygodnie przed przyjęciem.

Zaproszenie –

po ustnym (telefonicznym) zaproszeniu przygotowujemy **pisemne**, na którym powinny znaleźć się wszystkie niezbędne informacje:

- 1. kto zaprasza,
- 2. imię i nazwisko (ew. tytuły) gościa wraz z informacją dotyczącą osób towarzyszących,
- rodzaj przyjęcia,
- 4. z jakiej okazji,
- 5. gdzie,
- 6. kiedy,
- 7. proponowany strój,
- 8. informacja, czy oczekujemy potwierdzenia (P.M., R.S.V.P., En cas d'empêchement)
- P.M. (pro memoria dla pamięci) jeżeli wcześniej uzyskaliśmy telefonicznie potwierdzenie przybycia,
- R.S.V.P. (respondez s'il vous plait proszę o odpowiedź) i numer telefonu jeżeli to jedyna forma zaproszenia i oczekujemy potwierdzenia,
- En cas d'empêchement (w razie niemożności przybycia) i numer telefonu. Wtedy dzwonimy do gospodarzy tylko w przypadku odmowy.

W przypadku informacji "En cas d'empêchement" brak naszego kontaktu oznacza potwierdzenie przyjęcia zaproszenia.

ZAPROSZENIA:

- Zaproszenia mogą być wydrukowane lub napisane ręcznie czarnym tuszem albo czarnym atramentem.
- Można także połączyć obie formy: na wydrukowanym zaproszeniu wypisujemy ręcznie tylko nazwiska gości.
- Zaproszenia piszemy w trzeciej osobie.

Z okazji wizyty Prezesa OH & M Co.
Pana Olafa Jonsa
Przewodniczący Stowarzyszenia Biznesmenów
Jan Nowak z małżonką
mają zaszczyt zaprosić
Pana
Zbigniewa Kowalskiego z osobą towarzyszącą
na przyjęcie
5 września 2015 o godzinie 20"

Smoking R. S. V. P. 61 / 568 38 22 Stowarzyszenie Biznesmenów Wrocław, ul. Komandorska 9 Sala bankietowa

POTWIERDZENIE PRZYJĘCIA ZAPROSZENIA:

- Goście zaraz po otrzymaniu zaproszenia powinni potwierdzić przybycie lub odmówić.
- Jeżeli jest to zaproszenie wraz z osobą towarzyszącą, a nasz partner/partnerka nie ma wolnego terminu lub na odwrót osoba towarzysząca ma czas, a my mamy termin zajęty, powinniśmy odmówić.
- Ta zasada nie ma zastosowania w przypadku przyjęć na stojąco. Partner może reprezentować nieobecnego gościa.

ETYKIETA MENEDŻERA dr Anna Pietruszka-Ortyl

Dziękuję za uwagę

dr Anna Pietruszka-Ortyl
Katedra Zachowań Organizacyjnych
pok. 517 paw. U; tel. 12/2935178;
pietrusa@uek.krakow.pl